

عنوان مقاله:

امر به معروف و نهی از منکر از منظر دین و شرایط اقامه آن

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های میان رشته ای قرآن کریم، دوره 3، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیداسماعیل حسینی اجداد - استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه گیلان

سیده اکرم رخشنده نیا - استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

در قرآن کریم، آیات زیادی بر امر به معروف و نهی از منکر دلالت دارند؛ بعضی از این آیات به طور صریحو آمرانه و بعضی به طور غیرمستقیم و ارشادگرایانه به رواج این دو آموزه دینی می پردازند. با مطالعه کتب حدیث درمی یابیم که بیانات ائمه ی هدی (ع) درباره ی وجوب امر به معروف و نهی از منکر؛ ترجمانوحی و تفسیر قرآن کریم و در راستای مضامین و اهداف قرآنی است. شرایط اقامه امر به معروف و نهی از منکر در همه افراد جمع نمی شود، بلکه بعضی از مردم صلاحیتاقامه آن را دارند. هر چند همه مردم مخاطب آن هستند، ولی به آن مامور نیستند و این شروط جز در معصوم و گروه مومنان جمع نمی شود. از مهمترین فرضیه های این تحقیق آن است که آیا در حکومت اسلامی فقط صاحبان قدرت و ابزارهایقدرتمند باید امر به معروف و نهی از منکر نمایند با توجه به یافته های مقاله، به این باور رسیدیم کهانجام این دو فریضه توسط آحاد مومنین نه تنها باعث هرج و مرج و آشوب طلبی نمی شود، بلکه باعثاستحکام پایه ها و باورهای اسلامی می شود و در تربیت عمومی جامعه بسیار تاثیرگذار است؛ همچنینعدم تاثیر امر به معروف و نهی از منکر در مخاطب، نمی تواند بهانه و توجیهی برای ترک این عمل باشد.

کلمات کلیدی:

قرآن، امر به معروف، نهی از منکر، تربیت اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/604406>

